

Sygn. akt II K 841/18 Sprostowano orzec. zgodnie z post. z 09-11-2018 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: Marty Bugajskiej - Sójki

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 października 2018 r.

sprawy **T. R.** ur. (...) w Ł. s. A. i Z. z d. K.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 października 2014 roku do 27 maja 2018 roku w S. woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego, będąc zobowiązanym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt (...) z dnia 17 października 2014 roku dołożenia alimentów na rzecz małoletniego syna D. po 500 zł miesięcznie oraz na rzecz syna K. po 600 złotych miesięcznie, płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki D. R. (1), przez co naraził ww. uprawnione osoby na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, a łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 a kk

1. uznaje oskarżonego **T. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 209 § 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 841/18

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2018 r. Prokurator Rejonowy w Belchatowie wniósł akt oskarżenia przeciwko T. R., którego oskarżył o to, że:

- **w** okresie od 17 października 2014 roku do 27 maja 2018 roku w S. woj. (...), **uchylał** się od wykonania obowiązku alimentacyjnego, będąc zobowiązanym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt (...) z dnia 17 października 2014 roku dołożenia alimentów na rzecz małoletniego syna D. po 500 zł miesięcznie oraz na rzecz syna **K. po 600 złotych** miesięcznie, płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki D. R. (1), **przez co naraził** ww. uprawnione osoby na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, **a łączna wysokość** powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń **okresowych**, tj. o czyn z art. 209 § 1a kk.

Do aktu oskarżenia Prokurator dołączył wnioski o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki tzn. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. R. jest ojcem: D. R. (2) (urodzonego (...)) oraz K. R. (urodzonego (...)).

/odpis skrócony aktu urodzenia D. R. (2) k. 24, odpis skrócony aktu urodzenia K. R. k. 25/

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 17 października 2014 r. sygn. akt (...) od T. R. zasądzono na alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz D. R. (2) oraz po 600 zł miesięcznie na rzecz K. R. płatne do rąk D. R. (1) jako ustawowej przedstawicielki małoletnich z góry do 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

/odpis ww. wyroku k. 11/

Ciężar wychowania D. i K. R. spoczywa jedynie na ich matce D. R. (1). Pracuje ona jako sprzedawca w niepełnym wymiarze pracy. Sprawuje bieżącą pieczę nad synami. T. R. nie utrzymuje kontaktów z synami. W okresie od 17 października 2014 r. do 27 maja 2018 r. nie płacił alimentów do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich. W związku z tym, D. R. (1) zmuszona jest korzystać ze wsparcia opieki społecznej (zasiłków: na zakup odzieży, dożywiania, zakup opału, żywności; zasiłku rodzinnego, świadczenia wychowawczego).

/zeznania D. R. (1) k. 16-17, zaświadczenia z (...) w S. k. 21 i 22/

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bełchatowie na podstawie ww. wyroku na wniosek przedstawicielki ustawowej D. i K. R. prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie (...). Na dzień 11 czerwca 2018 r. egzekucja jest całkowicie bezskuteczna, a kwota zadłużenia za świadczenia wypłacone z funduszu alimentacyjnego wynosi 29.000 zł zaś na rzecz wierzyciela alimentacyjnego to 16.100 zł.

/informacja Komornika Sądowego przy SR w Bełchatowie z dn. 11.06.2018 r. o zaległości w sprawie egzekucyjnej k.26/

T. R. nie był zarejestrowany w P. (...) w B. jako osoba bezrobotna

/pismo P. (...) w B. z dn. 30.05.2018 r. k. 9/

Oskarżony nie korzystał ze świadczeń pomocy społecznej w G. (...) w okresie od 7 października 2015 r. do 21 maja 2018 r.

/pismo (...) w S. z dn. 30.05.2018 r. k. 20/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z 25 czerwca 2015 r. sygn. akt (...) T. R. został skazany za czyn z art. 279 § 1 kk oraz występki z art. 278 § 1 kk na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, której wykonanie następnie zarządzono postanowieniem z 25 sierpnia 2017 r.

/informacja o osobie z K. k. 35-36/

T. R. posiada wykształcenie (...); jest (...); ma dwoje dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu; z zawodu jest (...); aktualnie nie pracuje; nie posiada majątku; jest zdrowy; obecnie odbywa karę pozbawienia wolności; przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych; był karany.

/oświadczenie k. 56, informacja o osobie z K. k. 35-36 /

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu i uzgodnił z oskarżycielem publicznym karę w wysokości 4 miesięcy pozbawienia wolności. (k. 56-58 i 59)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony T. R. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Na wiary zasługują bowiem zeznania D. R. (1), gdyż są one spójne, logiczne, konsekwentne i nie zawierają sprzeczności. Poza tym, korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zgromadzonych dokumentów, a także treścią wyjaśnień samego oskarżonego, który przyznał się do postawianego mu zarzutu.

Przymiot wiarygodności sąd przypisał także nieosobowym źródłom dowodowym w postaci dokumentów zgromadzonych na etapie dochodzenia, gdyż nie były one kwestionowane, pochodziły od uprawnionych podmiotów, a i ich treść nie budziła wątpliwości.

W związku z tym, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości, oświadczenia dowodowe złożone przez T. R. nie były sprzeczne z dokonanymi w czasie dochodzenia ustaleniami, a jego postawa wskazywała, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Sąd procedując w trybie art. 343 kpk na posiedzeniu wydał wyrok, w którym uznano oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

W art. 209 § 1 kk określony został występki polegający na uchylaniu się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. W sytuacji natomiast kiedy sprawca naraża jeszcze osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych odpowiada na gruncie art. 209 § 1a kk.

Zachowanie T. R. wyczerpało dyspozycję art. 209 § 1a kk, gdyż wypełniało wszystkie znamiona określone w tym przepisie. W szczególności, oskarżony jako rodzic był zobowiązany do wychowania oraz utrzymywania swoich synów, zaś w wyroku rozwodowym określono co do wysokości wysokość alimentów na rzecz D. i K. R.. W przypisanym okresie T. R. nie spełniał tej powinności w jakimkolwiek zakresie, a miał realne możliwości zadośćuczynienia obowiązkowi alimentacji. Był bowiem zdrowy, podejmował się prac dorywczyczych oraz osiągał dochody. W efekcie natomiast zaniechania realizacji ciężących na nim obowiązków, naraził swoje dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, albowiem D. R. (1) zmuszona została do nadmiernego wysiłku oraz korzystania ze świadczeń z pomocy społecznej, zaś sam oskarżony radził sobie na tyle dobrze, iż tego nie potrzebował.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym T. R. mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze oskarżonemu kary Sąd na jego niekorzyść wziął pod uwagę uprzednią dwukrotną karalność oraz wielość osób pokrzywdzonych, zaś na korzyść poczytane zostało przyznanie się do winy.

W ocenie Sądu wymierzona T. R. kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu. Podkreślić, bowiem trzeba, że działał on umyślnie, a jego zachowania rozciągnięte były na przestrzeni znacznego okresu czasu oraz skierowane zostały przeciwko małoletnim dzieciom.

Z uwagi na to, że w chwili popełnienia przestępstwa T. R. skazany był na karę pozbawienia wolności (w sprawie (...) SR w Bełchatowie) możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania była wykluczona, gdyż sprzeciwia się temu obecna regulacja przepisu art. 69 § 1 kk.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności, nie osiąga dochodów, nie posiada majątku, a w dalszym ciągu ma na utrzymaniu trójkę małoletnich dzieci.